

La reforma fiscal del PP és electoralista, injusta i regressiva

CCOO de Catalunya considera que la reforma fiscal del PP farà augmentar la desigualtat tributària, perquè incrementa la bretxa entre les rendes del treball i les rendes del capital, cosa que fa que les persones assalariades continuïn pagant més impostos que les persones que viuen de les rendes que produeixen les inversions o els patrimonis. La rebaixa d'impostos beneficia sobretot les grans fortunes, les grans empreses i els grans patrimonis i configura un sistema tributari més injust i més regressiu. El salari continuen tributant més que els interessos bancaris, les grans empreses continuen pagant menys que les petites i els autònoms, i els grans patrimonis continuen eludint el pagament d'impostos mitjançant el manteniment de les sicav.

No es persegueix el frau fiscal

CCOO considera que no hi ha voluntat política de perseguir el frau ni l'evasió fiscal. No hi ha mesures específiques ni recursos humans suficients per fer-ho.

En relació amb Catalunya, CCOO reclama al Govern de la Generalitat que no segueixi la via regressiva del Govern de l'Estat i no rebaixi els impostos que graven les rendes més altes. El sindicat recorda que una baixada en la recaptació tributària vol dir més retallades i més privatitzacions, i, per tant, la consolidació d'un model de societat que opta per la mercantilització dels drets de ciutadania i d'uns serveis públics que deixen de ser universals i gratuïts. ■

CCOO de Catalunya organitza la 23a Escola d'Estiu

El Centre Cultural Bellvitge de l'Hospitalet de Llobregat acollirà, els dies 8 i 9 de juliol, la 23a Escola d'Estiu de CCOO de Catalunya, enguany amb el títol "La defensa dels valors i els drets" i el subtítol "Memòria, sindicalisme i ciutadania".

[A la pàgina 3 trobareu tota la informació.](#)

Torna la Universitat Progressista d'Estiu de Catalunya els dies 2, 3 i 4 de juliol

Del 2 al 4 de juliol se celebra a Barcelona la desena edició de la Universitat Progressista d'Estiu de Catalunya (UPEC). Es fa a la Sala de les Brigades Internacionals de la UGT de Catalunya (Rambla de Santa Mònica, 10).

En aquesta ocasió, alguns dels ponents seran Marina Subirats, Joan Tardà, Joan Coscubella, David Fernández, Ada Colau, Raimon Obiols, Josep Ramoneda, Vicenç Navarro, Carme Forca-

dell, Josep-Lluís Carod-Rovira, Josep M. Álvarez o Joan Carles Gallego, secretari general de CCOO de Catalunya.

El lema d'enguany és "Debatre les idees, transformar el món" i, si bé hi ha places limitades, la inscripció és gratuïta.

Trobareu tota la informació al web de la UPEC: <http://www.universitatprogressista.org/ca/>

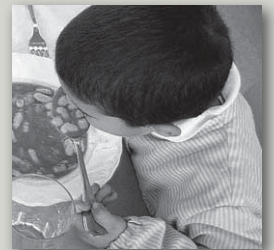

editorial

Pobresa infantil

L'arribada de l'estiu i el tancament dels menjadors escolars agreuja la situació de molts nens i nenes de casa nostra en qüestions tan bàsiques com el menjar.

La pobresa infantil, malgrat la negació dels governs de CiU i PP, és una evidència que reflecteixen

les estadístiques i els informes d'organismes internacionals. És la conseqüència de l'atur i de les polítiques d'austeritat i retallades, que fan augmentar de manera alarmant la pobresa i la desigualtat. L'esgotament de les prestacions, l'enduriment dels requisits per accedir als subsidis i ajuts públics, la retallada de beques menjador, la disminució dels pressupostos per als serveis socials, etc., tenen greus conseqüències per a les persones més febles, com són els infants.

La situació és d'emergència i cal un canvi de polítiques a Catalunya, Espanya i Europa. L'atur de llarga durada, la pobresa i les desigualtats posen en risc la recuperació de l'economia i són caldo de cultiu de populismes i xenofòbia. Per això, cal reforçar els mecanismes de protecció social, fer actuacions específiques per evitar la pobresa infantil, els desnonaments, la pobresa energètica, així com dotar de recursos suficients els serveis públics i fomentar polítiques públiques que promoguin la creació d'ocupació. I, per descomptat, una altra reforma fiscal que faci pagar més les grans empreses i les grans fortunes, i que persegueixi el frau i l'evasió fiscal. ■

Vaga indefinida dels Bombers de la Generalitat

Els Bombers de la Generalitat estan en vaga indefinida des del diumenge 22 de juny en protesta pel decret que els obligarà a suplir la falta de personal treballant 102 hores anuals més, 30 de les quals amb guàrdies de 10 hores obligatòries a l'estiu per la campanya contra els incendis.

Per a la vaga, la Conselleria d'Empresa i Ocupació ha decretat uns serveis mínims que, segons els sindicats de bombers, vulneren el seu dret a vaga i que en alguns serveis són "insuficients per garantir la seguretat i la integritat de la població", però que ells no deixaran en cap moment desprotegida la ciutadania.

L'inici de la vaga ha coincidit amb el començament de la campanya forestal i amb la revetlla de Sant Joan. ■

CCOO lliura les denúncies del sindicat a la querrela argentina contra els crims del franquisme

CCOO de Catalunya ha lliurat al consolat argentí de Barcelona alguns testimonis-denúncies perquè siguin incorporats a la Querrela 4591/10, contra els crims del franquisme, que porta la jutgessa argentina María Servini de Cubría.

A finals del 2013, CCOO de Catalunya i la Fundació Cipriano Garcia - CCOO de Catalunya van firmar una adhesió a la Querrela, atès que molts militants de CCOO van patir amb especial virulència la repressió del franquisme, amb nombroses detencions, tortures i llargues condemnes de presó. Els autors de delictes qualificats en la normativa internacional com a crims contra la humanitat han gaudit i gaudeixen d'impunitat, i, en canvi, les víctimes i familiars es troben en una situació de desemparament, sense haver rebut per part de l'Estat espanyol cap tipus de reparació pels enormes danys patits.

Els darrers mesos, la Fundació Cipriano Garcia havia endegat una crida a les persones que volguessin presentar una denúncia individual com a víctimes de la repressió de la dictadura franquista, i ara s'ha fet el lliurament de les denúncies a la causa argentina. ■

Taula rodona sobre "La reforma de l'Administració local i la cartera de serveis socials", el 7 de juliol

La Secretària de la Dona i Cohesió Social de CCOO de Catalunya farà una taula rodona titulada "La reforma de l'Administració local i la cartera de serveis socials".

Serà el dilluns 7 de juliol, a partir de les 16.45 h, quan hi haurà la inauguració a càrrec d'Alba Garcia, secretària de la Dona i Cohesió Social del sindicat, prèvia a la taula rodona, que acabarà a les 18.30 h, moment de la cloenda a càrrec de Joan Carles Gallego, secretari general de CCOO de Catalunya.

Tota la informació de la jornada la trobeu aquí:

<http://bit.ly/UP2ldr>

CCOO participa en les mobilitzacions per reclamar un referèndum després de l'abdicació del rei Joan Carles i la seva successió

El diumenge 15 de juny, CCOO de Catalunya, amb un gran nombre d'organitzacions i entitats de la societat civil catalana, va convocar una manifestació a Barcelona sota el lema "Els pobles decidim. #ReferendumReialJa", per demanar la celebració d'una consulta per saber quin model institucional vol la ciutadania, després de l'abdicació del rei d'Espanya, Joan Carles I, i la seva successió.

La manifestació va sortir des de la plaça de Catalunya i va comptar amb la presència de Joan Carles Gallego, secretari general de CCOO de Catalunya. ■

Gran mobilització en defensa de l'escola catalana

CCOO de Catalunya va donar suport, juntament amb altres sindicats, entitats i associacions, a la mobilització que va tenir lloc el dissabte 14 de

juny a Barcelona, en defensa de l'escola catalana i la immersió lingüística, impulsada per la plataforma Somescola.cat. La manifestació va comptar amb la participació d'unes 100.000 persones, segons els organitzadors.

La mobilització va consistir en una cercavila amb el lema "Per un país de tots, decidim escola catalana", que va sortir des de la plaça de Tetuan i va recórrer el passeig de Sant Joan fins al final del passeig de Lluís Companys, al Parc de la Ciutadella. El secretari general de CCOO de Catalunya va participar en la convocatòria. ■

Bona acollida ciutadana de la Setmana de la Dignitat

Diferents entitats, organitzacions i moviments socials, entre els quals es troba CCOO de Catalunya, van convocar la Setmana de la Dignitat del 23 al 28 de juny, amb l'objectiu de mobilitzar-se per aconseguir una Catalunya sense atur, pobresa i desigualtat i per exigir al Parlament de Catalunya que aprovi, sense més dilacions, el Projecte de Llei de la renda garantida de ciutadania (RGC), "sense retallades".

La Comissió Organitzadora de la Setmana de la Dignitat va convocar diferents accions amb els lemes "Per una Catalunya sense atur, pobresa i desigualtat" i "Renda garantida de ciutadania, ja!". Les activitats van començar amb la foguera de Sant Joan cremant els símbols de les causes que provoquen les desigualtats, l'atur i la pobresa, i van continuar amb concentracions

davant de les oficines del Parlament Europeu, a Barcelona, i dels ajuntaments de Catalunya, a més d'una cadena humana per una banca pública al servei dels drets socials i de la RGC i una sessió de l'anomenat Parlament Ciutadà a la plaça del Rei de Barcelona, en la qual va participar el secretari general de CCOO de Catalunya, Joan Carles Gallego. ■

“LA DEFENSA DELS VALORS I ELS DRETS: MEMÒRIA, SINDICALISME I CIUTADANIA”

(Programa provisional)

DIMARTS, 8 DE JULIOL

10.00 h Inauguració de la 23a Escola d'Estiu de CCOO de Catalunya

Núria Marín i Martínez, alcaldessa de l'Hospitalet de Llobregat
Montse Delgado, secretària de Formació Sindical, Estudis i Cultura de CCOO de Catalunya

10.30 h Conferència inaugural: “Els usos públics del passat a Europa, avui”

Ricard Vinyes, catedràtic d'Història Contemporània de la Universitat de Barcelona
Presenta: Rosa Sans, directora de la Fundació Cipriano García - CCOO de Catalunya

Pausa - cafè

12.00 h Conferència: “Comissions Obreres en la història del sindicalisme del segle XX”

Carme Molinero, catedràtica d'Història Contemporània de la Universitat Autònoma de Barcelona
Presenta: Javier Tébar, director de l'Arxiu Històric de CCOO de Catalunya

13.30 h Presentació del projecte “Les nostres veus”

Josep M. Carbó, Fundació Cipriano García - CCOO de Catalunya
Presenta: Montse Delgado, secretària de Formació Sindical, Estudis i Cultura de CCOO de Catalunya

Dinar

16.00 h “La reversió de la reforma laboral”

José Cachinero, secretari d'Acció Sindical i Política Sectorial de CCOO de Catalunya
Ramon Górriz, secretari confederal d'Acció Sindical de la CS de CCOO
Presenta i condueix: Aina Vidal, responsable d'Acció Jove de CCOO de Catalunya

18.30 h Activitat cultural: inauguració de “Tempesta, matèria i voluntat”

Treballadors de la SEAT: creadors de l'objecte mecànic Automòbil
Alfred Sánchez, creador de l'objecte matèria Escultura
Vladimir Maiakovski, creador de l'objecte relat Poema

DIMECRES, 9 DE JULIOL

9.30 h Taula rodona: “El cos de les dones, patriarcat i polítiques neoliberals”

Ana Herranz, secretària de Dona i Igualtat de la CS de CCOO
Montse Cervera, historiadora, membre de l'Associació Ca la Dona
Maria Ferreiro, presidenta de l'Associació de Planificació Familiar de Catalunya i Balears (APFCIB)
Modera: Alba Garcia, secretària de la Dona i Cohesió Social de CCOO de Catalunya

11.00 h Lliurament del Premi Aurora Gómez

Rosa Sans, directora de la Fundació Cipriano García - CCOO de Catalunya

Pausa - cafè

12.00 h Taula rodona sobre el model de ciutat amb entitats de l'Espai de Ciutadania de l'Hospitalet de Llobregat

Seran a la taula, entre d'altres:
Manuel Domínguez, president del Centre d'Estudis de l'Hospitalet de Llobregat
Roger Caro, membre d'ITACA
Modera: Ascensión Romero, de la Secretaria de Política Territorial i del Barcelonès de CCOO de Catalunya

13.30 h Cloenda de la 23a Escola d'Estiu de CCOO de Catalunya

Joan Carles Gallego, secretari general de CCOO de Catalunya

CCOO presenta una guia sindical per defensar la diversitat sexual als centres de treball en el marc del Dia Internacional de l'Orgull LGTB

En el marc del 28 de juny, Dia Internacional de l'Orgull LGTB, CCOO de Catalunya ha presentat la *Guia sindical de la diversitat sexual en l'àmbit laboral*. Aquesta guia va dirigida a orientar els delegats i les delegades

<http://bit.ly/1mMfGTI>

sindicals en la seva tasca de defensa dels drets laborals i a donar alguns coneixements sobre la realitat que afecta específicament lesbianes, gais, transsexuals i bisexuals (LGTB).

La guia presenta alguns criteris per afrontar casos de discriminació vers aquest col·lectiu que es poden donar a les empreses, i també dóna referències legals i recursos sindicals dels quals es pot disposar amb rigor per poder fer front a situacions i problemàtiques derivades de l'atenció a la diversitat a la feina. En aquest sentit, CCOO defensa que la negociació col·lectiva és una eina excel·lent per promoure l'accés i la qualitat en l'ocupació i el millor instrument de lluita contra la discriminació i l'assetjament laboral.

La guia inclou un recull de preguntes freqüents amb respostes, amb l'objectiu de ser un recurs informatiu per als representants sindicals, i per al conjunt de l'afiliació. També inclou un exemple de cas real de discriminació laboral perquè els delegats i les delegades tinguin el màxim d'elements possibles per desenvolupar la tasca sindical al centre de treball en les millors condicions.

La guia va ser presentada en una jornada que el sindicat va organitzar el passat 26 de juny amb el títol “Stop homofòbia! LGTBfòbia ni a la feina ni enlloc”. CCOO també va fer una crida a participar a la manifestació que va tenir lloc el dissabte 28 a Barcelona. El sindicat va ser-hi present amb pancarta pròpia. ■

CCOO denuncia la criminalització dels sindicats i l'ofensiva penal contra el dret de vaga

Un informe dels serveis jurídics de CCOO adverteix sobre els 49 expedients oberts a 147 representants i dirigents de CCOO, que han estat promoguts per l'Administració de l'Estat i el ministeri fiscal, en una clara restricció il·legítima dels drets democràtics.

Davant d'aquesta ofensiva penal contra el dret de vaga, la criminalització dels sindicats i dels seus delegats i delegades, CCOO de Catalunya s'afegeix a la campanya #HuelgaNoEsDelito per demostrar que tot i els processos oberts contra centenars d'afectats no ens faran callar.

MANIFEST

#VagaNoEsDelicte EN DEFENSA DEL DRET DE VAGA I DE LA LLIBERTAT SINDICAL

La Constitució espanyola configura la vaga com un dels **drets fonamentals** en els quals rau el nostre estat social i democràtic de dret; gaudeix, de fet, del màxim nivell de garanties i vincula tots els poders públics. El reconeixement d'aquest dret dels treballadors i treballadores per defensar els seus interessos, però, no és exclusiu del nostre ordenament jurídic.

En efecte, la Carta de Drets Fonamentals de la Unió Europea l'inclou expressament; el Pacte Internacional de Drets Econòmics, Socials i Culturals de les Nacions Unides el garanteix; la Conferència Internacional del Treball ha insistit en el reconeixement d'aquest dret en els seus estats membres i, encara que no hi hagi un conveni específic de l'OIT, ha estat refermat en diverses resolucions de conferències regionals i de comissions sectorials de l'OIT. Dos òrgans instituïts per al control de l'aplicació de les normes de l'OIT, el Comitè de la Llibertat Sindical i la Comissió d'Experts en Aplicació de Convenis i Recomanacions, han reconegut en nombroses ocasions el dret de vaga com a dret fonamental dels treballadors i treballadores i de les seves organitzacions.

En el nostre país, i durant més de trenta-cinc anys, els treballadors i treballadores hem exercit democràticament i constitucionalment aquest dret de **titularitat individual, però d'exercici col·lectiu**. Ara és qüestionat per les autoritats públiques, com s'infereix de les múltiples causes i **actuacions penals desenvolupades contra els treballadors i treballadores** que han participat legítimament en les vagues convocades per les organitzacions sindicals més representatives contra les reformes laborals, per suposades activitats delictives durant el seu desenvolupament.

Sens dubte, no es tracta de defensar possibles extralimitacions en l'exercici del dret de vaga; en tot cas, com declara l'esmentat Comitè de Llibertat Sindical, qualsevol sanció imposada per activitats il·legítimes relacionades amb vagues hauria de ser proporcional al delicte o a la falta comesa, i les autoritats haurien d'excloure el fet de recórrer a mesures d'empenyorament contra aquells que organitzen o participen en una vaga pacífica. Aquestes mesures comporten greus riscos d'abús i serioses amenaces a la llibertat sindical.

Nombroses acusacions i imputacions, amb peticions de presó, dirigides contra el moviment sindical, els seus responsables i militants, per l'exercici legítim i constitucional del dret de vaga —que, no ho oblidem, implica el dret a requerir a altres persones l'adhesió a la vaga i a participar, dins del marc legal, en accions conjuntes adreçades a aquesta finalitat— responen a una manera de governar caracteritzada per la **restricció dels drets i les llibertats bàsiques ciutadanes**, aquestes que conformen el nostre model de convivència i l'estat social i democràtic de dret que regula la Constitució. La persecució de la llibertat sindical s'uneix a altres iniciatives desenvolupades per retallar llibertats públiques i limitar drets, com les **darreres reformes legals en matèria del Codi penal o de seguretat ciutadana**, o les que neguen la gratuïtat de l'accés a la justícia.

No és possible romandre callat o mostrar-se impassible davant d'aquest intent de **deslegitimar les respostes laborals a les reformes injustes imposades pel poder polític** i de condicionar, en el futur, el desenvolupament d'aquestes vagues o fins i tot de fonamentar

hipotètiques reformes laborals lesives o perjudicials per als treballadors i treballadores, en una mostra més del retrocés democràtic. Les limitacions dels drets sindicals fonamentals, a més de provocar un greu desequilibri en les relacions laborals, frustren els avenços en les condicions de treball i en el benestar de la societat.

Ens hi juguem un "instrument de pressió que l'experiència secular ha mostrat que és necessari per a l'afirmació dels interessos dels treballadors i treballadores en els conflictes socioeconòmics, conflictes que l'estat social no pot excloure, però als quals sí que pot i ha de proporcionar les vies institucionals adequades". La vaga es consagra, doncs, com un dret constitucional, cosa que és coherent també "amb el **dret reconegut als sindicats en l'article 7 de la Constitució**, ja que un sindicat sense dret a l'exercici de la vaga quedaria, en una societat democràtica, buidat pràcticament de contingut, i ho és, en fi, amb la promoció de les condicions perquè la llibertat i la igualtat dels individus i grups socials siguin reals i efectives", com ha declarat el nostre Tribunal Constitucional.

Els **firmants d'aquest manifest** considerem inacceptable l'atac continuat als nostres drets constitucionals i, de manera singular, la intervenció dels poders públics contra la llibertat sindical, fet que suposa que prop de 200 sindicalistes estiguin avui afectats per procediments administratius i penals, després de participar en la convocatòria, l'extensió i l'organització de vagues generals.

Volem seguir exercint-los lliurement!

Juny del 2014

ANDRÉ FADDA és secretari de Comunicació de la Federació de Treball Temporal de la CGT de França

“Les empreses sempre volen abaratir costos enfrontant uns treballadors amb els altres i promovent l’individualisme i la manca de solidaritat”

André Fadda és soldador i té una llarga trajectòria sindical que arrenca a les acaballes del franquisme a Barcelona. Compromès amb la militància política i amb el sindicalisme, finalment s’instal·la a la Bretanya francesa i s’incorpora com a treballador temporal a les grans drassanes de Saint-Nazaire. Allà inicia una llarga lluita per organitzar el nombre creixent de treballadors temporals, que desemboca en la creació d’una unió sindical multiprofessional que va liderar al llarg d’onze anys com a secretari general. Actualment és secretari de Comunicació de la Federació de Treball Temporal de la CGT francesa i un bon amic de les CCOO de Catalunya, a les quals ha acompanyat en diferents actes i seminaris.

■ El treball temporal està organitzat de maneres molt diferents a Europa. Quin és el referent històric de les ETT a França?

Les ETT estan presents a França des dels anys cinquanta. Van començar amb Bis, una empresa francesa, després va entrar Manpower, una empresa nord-americana, i a partir de llavors hi van entrar, entre els anys seixanta i els anys setanta, tota una sèrie de petites empreses de treball temporal. Ja a partir de començaments dels setanta, just sortint del Maig del 68, es van organitzar tota una sèrie de lluites al sector del

treball temporal. El volum de treballadors i treballadores temporals no era en aquell moment tan important com ho és avui i habitualment eren enviats a les empreses usuàries per reemplaçar treballadors o treballadores que estaven de baixa per malaltia o de vacances. Al llarg dels anys setanta el treball temporal es manté en un ambient semitolerat. No hi havia cap legislació que estructurés legalment el treball temporal com cal. Els treballadors i treballadores no gaudien de drets garantits ni tampoc hi havia igualtat de tracte. A partir d’aquí s’organitzen una sèrie de lluites i s’arriba a imposar una negociació dins Manpower pels drets sindicals: que els treballadors i treballadores temporals poguessin organitzar-se sindicalment.

■ En aquell moment, es tractava d’organitzar els temporals o el que es pretenia era posar fi a l’ocupació temporal?

L’eix de la lluita en aquells anys és el mateix d’avui: aconseguir que facin fixos els treballadors. La intenció és fer desaparèixer les ETT, però al mateix temps s’exigeixen uns drets i se’ls organitza sindicalment. A partir de l’any 1981, amb l’arribada de Mitterrand, el partit socialista, contràriament a les seves promeses de nacionalitzar les ETT, legalitza completament el treball temporal. Per això comencen una sèrie de lluites molt dures, en les quals s’exigeixen més drets, un millor accés al treball fix, mitjans per a la formació professional, etc. La lluita permet que els treballadors i treballadores temporals siguin reconeguts, puguin optar a fer formació, computin en antiguitat i drets per la seva pertinença a les ETT... També s’aconsegueix que quan rebin formació puguin

cobrar una remuneració idèntica a la que estan cobrant a l’empresa usuària. Són conquestes importants, també de drets sindicals que s’estenen a tot el sector el 1984 i que permeten que s’organitzin, puguin ser designats i electes com a delegats sindicals, com a representants dels treballadors i treballadores als comitès d’empresa o als comitès d’higiene i seguretat sense que puguin ser discriminats. A més, s’imposen convenis sobre protecció social, sobre seguretat social, una indemnització complementària dins el sector per a tots els treballadors i treballadores temporals, la prohibició d’enviar-los per executar treballs perillosos o per reemplaçar treballadors en vaga.

■ Totes aquestes conquestes s’han consolidat? Quins drets actuals dels treballadors i treballadores temporals de França destacades?

El primer és que el treballador o treballadora temporal, com en el cas del contracte de durada determinada o per obra i servei, té garantit el mateix salari i tracte que un treballador o treballadora de l’empresa usuària. No tan sols pel que fa al salari, sinó també a l’ús dels menjadors, del pàrquing, dels equipaments de protecció individual i col·lectiva, etc. El que distingeix, però, l’Estatut del treballador temporal dels altres estatuts precaris és que està més protegit: quan va a l’atur, es beneficia dels convenis guanyats als anys vuitanta, que li permeten accedir a una formació remunerada com si estigués treballant en l’empresa usuària, mantenint la tarifa i cotitzant tant per l’atur com per l’antiguitat dins l’empresa i el sector. Si el treballador o treballadora acaba una missió i

“Nosaltres exigim que els treballadors i treballadores temporals es facin fixos a les empreses usuàries.”

va a l'atur, pot sol·licitar l'accés a un dispositiu de formació al llarg del qual cobrarà sobre la base de la darrera empresa usuària per a la qual hagi treballat i continua lligat a l'ETT per un contracte de formació. Aquest és un dret que els altres precaris no tenen. Una altra millora és que si cau malalt o té un accident dies abans de concloure la missió, si ha treballat un mes a l'empresa usuària pot beneficiar-se de la indemnització complementària durant més de 88 dies. Gaudeix, per tant, de la portabilitat de drets, és a dir, computa una sèrie d'hores d'antiguitat en el sector. Això li permet accedir a la formació o a la protecció social complementària fins i tot quan està a l'atur.

■ Hem sabut que en els darrers anys fins i tot s'ha arribat a negociar la creació d'un estatut de contracte indefinit per a treballadors i treballadores temporals? Com s'ha d'entendre això?

El Govern va proposar al sector del treball temporal una negociació sobre el contracte indefinit dins les ETT. Aquestes feia temps que buscaven aquesta negociació perquè volen replicar el que es practica en alguns països d'Europa, com Alemanya, Dinamarca, Holanda o Àustria, on existeixen contractes de durada indefinida per a treballadors i treballadores temporals, però que no tenen res a veure amb un contracte indefinit normal i corrent. En aquests països, un treballador o treballadora temporal amb un contracte indefinit no cobra un sou fix al cent per cent. La llei austríaca permet que se supleixi la intermissió, quant a salari, amb les hores extraordinàries que hagi realitzat mentre estava en missió. A la CGT rebutgem aquest tipus de fórmula. La negociació va finalitzar al juliol de l'any passat. CGT i FO no vam firmar l'acord, però en la negociació vam aconseguir que el treballador o treballadora temporal, mentre estigui en intermissió, rebí el salari mínim interprofessional i tingui a la seva disposició tota una sèrie de dispositius de formació. Per a nosaltres, però, no n'hi ha prou. El mateix acord preveu una sèrie de clàusules que per a nosaltres són molt perilloses. El treballador

o treballadora que té aquest tipus de contracte ha d'estar disponible a les 6 hores des que se l'hagi trucat. Pot ser enviat a qualsevol part de França. Però hem aconseguit, mitjançant aquest negociació, que no se li pugui abaixar el salari per sota de l'SMI entre dos missions, que és el que pretenia la patronal. Aquest tipus de contracte s'obrirà inicialment tan sols a 20.000 treballadors de les ETT. A França hi ha 2 milions de treballadors i treballadores temporals. Però hi ha un risc evident. La patronal pretén substituir a llarg termini els treballadors de les empreses usuàries per temporals i això restaria poder sindical dins les empreses usuàries i comportaria pèrdues en l'àmbit dels convenis col·lectius. És la tendència actual: anem cap a una empresa sense treballadors ni treballadores.

■ Quines són les vostres demandes actuals?

Nosaltres exigim que els treballadors i treballadores temporals es facin fixos a les empreses usuàries. Aquest és un eix de reivindicació. Cada vegada que hi hagi un treballador o treballadora que es jubili s'exigeix que n'hi hagi un altre que es faci fix, i, si és el cas, d'una ETT. I segon, es pot fer fix un treballador temporal dins d'una ETT. Per què no? A condició que se li respecti el conveni col·lectiu de l'empresa on ha treballat i que en els períodes d'intermissió se li pagui d'acord amb la seva qualificació i no sobre el salari mínim. Si un és soldador, doncs se li haurà de pagar segons el que marqui el conveni del metall i no l'SMI.

■ Heu detectat perspectives diferenciades entre treballadors temporals i treballadors contractats en una mateixa empresa?

Les empreses sempre volen abaratir costos enfrontant uns treballadors amb els altres i promovent l'individualisme i la manca de solidaritat. Davant d'aquesta situació, hem d'unir els treballadors i treballadores, és a dir, recrear el col·lectiu, i això requereix millores i innovació en les formes d'organització. Per això, cal un sindicat fort dins l'empresa, amb uns afiliats ben organitzats. Però hi ha altres situacions en què la patronal ha aconseguit experimentar

amb noves formes de dominació, dividint els treballadors i treballadores. La mesura que se'n van de l'empresa matriu, per jubilació, acomiadament, etc., són substituïts per treballadors i treballadores precaris. Per aquesta raó, s'ha d'innovar en les formes d'organització sindical, sense perdre de vista que la secció i l'acció sindical són l'eix principal, el centre organitzatiu.

■ Costa molt sensibilitzar els fixos en relació amb els drets dels més vulnerables?

Depèn dels sectors laborals. Hi ha hagut casos en què treballadors i treballadores en empreses amb una forta presència sindical han considerat que els treballadors i treballadores temporals eren una variable d'ajust i que, abans de ser acomiadats ells, s'acomiadaria aquests treballadors i treballadores temporals. Això suposa una contradicció, un problema al qual hem de donar solució amb treball ideològic. Els treballadors i treballadores són tots víctimes d'una estratègia patronal que el que vol és abaratir costos i enfrontar-los. En altres sectors s'ha aconseguit salvar aquesta situació mitjançant la posada en marxa d'estructures sindicals que mantenen l'acció sindical tal com existeix. Ja al final dels anys noranta, la CGT com a confederació va pensar que seria molt útil innovar a partir de l'existència de seccions sindicals coordinades dins d'un mateix centre de treball. Agafem, per exemple, unes drassanes amb una gran empresa matriu amb una secció sindical molt forta, històricament ben organitzada, amb una cultura sindical de lluita, unes pràctiques sindicals molt arrelades. Aquesta secció s'ocupa principalment dels seus propis treballadors i treballadores. Els que vénen de les ETT o de les auxiliars no han rebut suport d'aquesta secció de l'empresa matriu. Però aquestes empreses auxiliars tenen la seva pròpia secció sindical i les de les ETT també. Llavors el que la CGT ha fet és organitzar els diferents militants sindicals que estan situats en un perímetre geogràfic definit, respectant cadascú la seva secció sindical, però coordinant-les, entre elles, per assolir millores salarials i un estatut únic per a tots els treballadors

“Som molt exigents en el sentit reivindicatiu i ideològic: els mateixos drets per a tots, però els mateixos drets d’alta qualitat.”

i treballadores en un mateix centre de treball. Això s’ha pogut desenvolupar a les drassanes, a les centrals nuclears, en algunes refineries de TOTAL, al ferrocarril. Els sectors de la petroquímica, de la construcció naval i de les centrals tèrmiques i nuclears són els tres sectors on s’ha treballat molt aquest tema i això ha donat resultats perquè hi ha hagut solidaritat obrera a l’empresa.

■ Diries que l’organització dels treballadors i treballadores temporals gràcies a la innovació que descrivies ha enriquit l’experiència sindical de la CGT francesa?

Els mateixos treballadors i treballadores temporals, en organitzar-se com a sindicat a l’ETT, han pogut intervenir directament en les negociacions. És a dir, a partir de la seva pròpia realitat. Això ha sigut molt important. Dins la CGT s’ha reconegut el treballador temporal com a subjecte laboral, però també com a subjecte sindical. No es tracta que el sindicat de l’empresa usuària substitueixi i representi els treballadors i treballadores eventuais, sinó que se’ls integri en la dinàmica de lluita i de negociació col·lectiva, i en la dinàmica de drets. El valor afegit per a la CGT es relaciona d’alguna manera amb un projecte de seguretat social professional que ja fa uns quants anys que reivindicuem, és a dir, la portabilitat de drets. La CGT reivindica que si es tanca una empresa o si un treballador es queda sense feina, se li doni formació o sigui transferit a una empresa on s’hagi identificat necessitat de mà d’obra qualificada. Que sempre estigui cobrant un sou que respecti el conveni més avantatjós i que sempre estigui assegurat i pugui optar a formació remunerada. Que no hi hagi ruptura del contracte de treball. Per aquest model penso que resulta interessant la lluita i el treball que s’ha desenvolupat en el sector del treball temporal i de les auxiliars.

■ Però d’alguna manera el perill serà que tot i que no s’equiparin els drets, si aquests

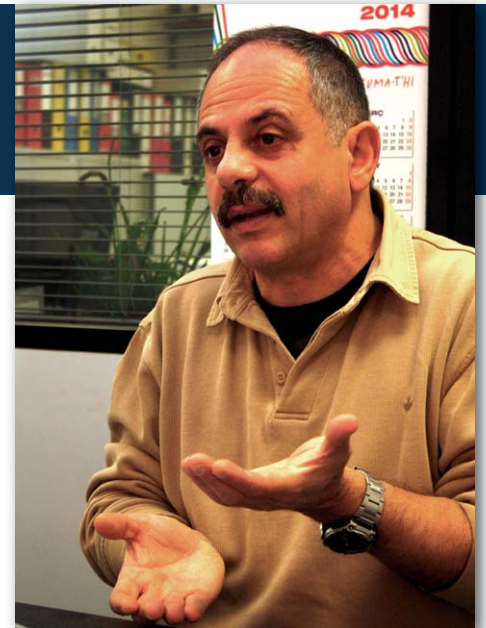
milloren en el treball temporal, potser augmenti el nombre de treballadors que per una o altra raó prefereixin treballar com a temporals...

Fa 10 anys, el percentatge de treballadors que volia treballar en una ETT era del 15%. Ara ha pujat fins al 35%... Per quina raó? En aquesta franja trobem especialment treballadors i treballadores qualificats o altament qualificats. Aquests sempre han cobrat segons conveni. Però el treballador o treballadora que avui accepta continuar en el treball temporal, sovint, i especialment en el cas de les pimes i empreses no organitzades, considera que fins i tot amb un contracte indefinit està més exposat a males condicions de treball i a l’acomiadament. Sap que com a temporal, quan s’acabi la seva missió cobrarà com a mínim un plus del 10% sobre el salari. Però per a nosaltres és una opció errònia. Nosaltres defensem l’ocupació fixa, tot i que existeix també aquest sector i hem de comptar-hi i protegir la portabilitat de drets.

■ Potser també hi intervinguin qüestions personals, com la possibilitat d’organitzar el temps, la conciliació, els projectes no estrictament professionals...?

Hi ha gent que prefereix continuar en una ETT com a treballador i renuncia a ser treballador fix per aquesta llibertat entre cometes que pensa que tindrà. Certament, en el cas d’alguns treballadors i treballadores molt qualificats existeix una certa possibilitat de dir que no es vol quedar en una empresa, sinó que vol canviar, viatjar, moure’s. Però en la gran majoria dels casos no és així. Per a la gran majoria, el treball temporal és l’única opció, però això no vol dir que no vulguin ser treballadors i treballadores fixos. La gran majoria vol ser treballador fix, ja sigui a l’empresa usuària o en una empresa de treball temporal.

■ En el marc de les eleccions al Parlament Europeu hem vist que la precarització so-

cial i laboral pot comportar conseqüències insospitades... Com enfrenteu sindicalment el problema de l’auge de l’extrema dreta?

Aquí el que s’ha de combatre és que contraposin uns treballadors amb els altres. Aquesta utilització, aquesta estratègia patronal tan sols es pot combatre si som molt exigents en el sentit reivindicatiu i ideològic: els mateixos drets per a tots, però els mateixos drets d’alta qualitat. Qualsevol treballador o treballadora, sigui quin sigui el seu estatut, ha de poder beneficiar-se dels mateixos drets i d’una sèrie de garanties socials d’alt nivell. Aquesta és la reivindicació de la CGT perquè no hi hagi treballadors de primera i de segona categoria. Combatent això, estem combatent la xenofòbia. Portant a les empreses i als actors el missatge d’igualtat per a tothom, però amb un alt nivell de treball i de vida, trenquem el discurs de l’extrema dreta, que diu: “Aquí vénen els treballadors d’altres països a menjar-se el nostre pa i a prendre’ns els llocs de treball”. Això és el que alimenta l’extrema dreta, i és el que alimenta de manera constant la patronal, perquè el que pretén és dividir-nos. Per això, hem de ser molt exigents. Cal construir un model social per als treballadors i treballadores en què ningú sigui discriminat. Això és el que hem d’aconseguir.

Moltes gràcies, André, per aquesta entrevista.

Ricard Bellera